

UMĚNÍ VYCHOVÁVAT

Český národ vzpomíná v tyto dny svatého Václava, knížete a patrona naší vlasti. Jak se stal tento kníže křesťanem a ve svém mládí také světcem? My, dospělí z dolnočermenské farnosti, jsme se stali věřícími křesťany většinou proto, že jsme měli věřící rodiče nebo dobrý příklad víry našich prarodičů.

Václav měl maminku pohanku, která víru a křesťany zrovna neměla v lásce. Shromažďovala kolem sebe pohansky smýšlející velmože a novou víru utlačovala. Václav to měl těžší než my a přece se stal křesťanem. Měl hodnou babičku Ludmilu. Ta ho vedla k víře, modlitbě, ta ho vychovala. To ona ho posílala ke kněžím na výuku náboženství.

Dnešní mladí lidé jsou v mnohém v podobné situaci, jak tomu bylo za mládí knížete Václava. Mnozí mladí mají kolem sebe vlažné prostředí, které má porozumění pro technické vědy, pro lidský blahobyt, pro zviditelnění lidské pozice, ale již tolik nepodporuje rozvoj lidského ducha a lidské osobnosti. Naši mládeži se předkládá na pomyslném trhu lidských hodnot tolik zajímavých a lákavých nabídek! Jenže víra a náboženství jsou na tomto tržišti zastrčeny někde v koutě. Je možné, aby se i ze současné mládeže staly osobnosti, které překročí vlastní stín a budou schopny oslovit i nevěřící okolí? Nezůstane křesťanská víra jen doplňkovou hodnotou jakési druhé kategorie? Příklad mladého panovníka Václava nám dokládá, že je možné, aby se víra stala tím prvotním a hlavním činitelem v životě křesťana. Mnohdy k tomu stačí obětavá a laskavá babička, nezištný kamarád. Kde jsou věřící a praktikující rodiče, kde je pro víru otevřené rodinné prostředí, tam se není čeho bát. Pokud rodiče dávají dítěti vlastní příklad, že víra jim v životě velmi pomáhá a že mají úctu ke kostelu a k církvi, potom se často z takového dítěte stává zralý křesťan a ne v duchovním slova smyslu „trpaslík“.

Dekret II. vatikánského koncilu „O křesťanské výchově mládeže“ říká

v podstatě totéž, co jsme právě vyvodili v souvislosti se svatým Václavem. Rodina je nejdůležitější základ výchovy, ne škola. Škola může připravit vzdělaného člověka, ale bez spolupráce s rodinou nestačí vychovat zralou a charakterní lidskou bytost. A zřejmě mi dáte za pravdu, že

vzdělaný darebák je horší a lidské společnosti nebezpečnější, než darebák primitivní. Lidé si toto často neuvědomují a ztotožňují vzdělání s mravní výchovou. Často se potom diví: „Jak může být takový lékař, právník, politik tak špatný, vždyť je přece vzdělaný, má za sebou vysokou školu?“ Vzdělání a odborné vědomosti mu předaly školy, ale správné chování a mravní charakter mu dala či nedala jeho vlastní rodina.

Proč se rodičům někdy nepodaří dobře vychovat své děti? Vždyť každá máma chce, aby z jejího dítěte byl dobrý a hodný člověk. Čím to tedy je, že někdy není chlapeček ani patnáct let a rodiče již nad ním naříkají, že s ním nic neporodí? Dokonce se jejich syn veřejně jejich radám vysmívá. Je to důsledek skutečnosti, že mnozí rodiče velmi brzy přestávají být pro své dítě pravou autoritou. Svě dítě protěžují a nejsou při jeho výchově důslední. Snadno dělají chyby, které maří veškeré jejich dobré úsilí. Je tomu i proto, že rodiče nedoceňují nezbytnost křesťanské výchovy a spolupráce s knězem nebo katechetkou. Co říci rodičům, kteří obhajují skutečnost, že jejich dítě již nebude v novém školním roce chodit na výuku náboženství, slovy: „My mu nebudeme přece nic přikazovat. Jestli chce chodit na náboženství, musí se náš syn rozhodnout jedinečně on sám.“ Takovým rodičům bych doporučil, aby se zamysleli nad tím, co kdysi při křtu svého dítěte Bohu a církvi slíbili: křesťanskou výchovu svého dítěte.

Když chce někdo jezdit na motorce, musí napřed udělat řídičský kurs a zvládnout předepsané zkoušky, jestli jízdou na motorce a vše co s tím souvisí opravdu umí. Když chce někdo dělat svářeče, musí absolvovat odborné školení. Jenom tak důležité dílo, jako výchovu nového člověka, začínají rodiče často bez přípravy s tím, že je to všechno přece jasné. Nevadí jim, že jim schází základní zásady rodinné výchovy.

Když má učitel vzdělávat děti, když má kněz ve škole vyučovat náboženství, musí napřed vystudovat vysokou školu s pedagogickým zaměřením a musí průběžně během své praxe doplňovat potřebné vědomosti. Ve skutečnosti jsou, učitel i kněz, s dětmi jen několik hodin týdně. Ten, kdo má formaci dítěte v rukách, je především rodič. Otázka je ale stále stejná. Co dělá společnost pro výchovu mladých lidí k rodičovství? Co dělá církev pro přípravu mladých manželů

k jejich rodičovskému poslání? Opravdu stačí jen předmanželská příprava a krátká katecheze rodičů před křtem jejich dítěte?

Je dobře si uvědomit zásadu, že vše, co člověk dělá, se musí napřed naučit. Ani dobrým učitelem, ani dobrým knězem, ani dobrým vychovatelem se nikdo z nás

nestane sám od sebe. Všem se musíme naučit. Určitě to stojí za naši námahu a věnovaný čas. Naší odměnou bude radost z nových zralých a laskavých osobností, které se stanou z našich dětí. Dobře vychované a na život připravené děti jsou největším bohatstvím rodičů

i národa. Prosme svatého Václava a jeho moudrou vychovatelku, svatou Ludmilu, o pomoc, abychom se naučili způsobu, jakým své děti moudře a požehnaně vychovávat.

otec Pavel

BASILICA - BAZILIKA

Název stavby bazilika je z řeckého slova *basiliké stoa* - královské sloupořadí. Je to stavba antického Řecka, v níž úřadovali archonti (stát. úředníci). Později styl stavby i název přebírá i starověký Řím. Zde to byl název pro tržnici, soudní síň, shromaždiště římských občanů a nebo audienční sál jako součást císařského paláce. Bazilika byla stavba obdélníkového půdorysu, která měla jedno- i více lodí, které bylo kryté, se vchodem na kratším a někdy i delším boku, někdy naproti vchodu i s apsidou. Mohla být přízemní nebo i patrová. Na římském Forum Romanum se zachovalo pět starověkých bazilik: Basilica Porciana, Basilica Aemilia, Basilica Iulia, Basilica Opimia a Basilica Sempronia.

Bazilika je také titul, který se vztahuje dle kanonického práva a liturgie a na základě papežského svolení, také na některé významné křesťanské kostely. Baziliky je možné v tomto smyslu dělit na baziliky větší (basilica maior) a baziliky menší (basilica minor).

Basilica maior (větší bazilika)

Tento čestný titul v minulosti byl přiznán kostelům, které byly sídlem vyššího církevního hodnostáře - papeže, biskupa nebo papežského legáta. V současné době je tento titul udělen jen vlastním kostelům římského papeže. V nich je papežský trůn a tzv. „svatá brána“, která se otevírá pouze během „svatých roků“. Naposledy byla otevřena v jubilejním roce 2000.

V Římě je pět patriarchálních bazilik, zvané basilica maior, které představují jednotlivé starověké patriarcháty:

Bazilika sv. Jana v Lateránu je papežovým katedrálním kostelem, je titulem patriarchy Západořímské církve,

Bazilika sv. Petra ve Vatikánu je titulem patriarchy z Konstantinopolu (nyní Istanbul),

Bazilika sv. Pavla za hradbami je titulem patriarchy z Alexandrie,

Bazilika Panny Marie Větší (Santa Maria Maggiore) je titulem patriarchy z Antiochie a

Bazilika sv. Vavřince za hradbami je titulem patriarchy z Jeruzaléma.

Kromě těchto kostelů získal privilegium patriarchální baziliky ještě kostel sv. Františka z Assisi a Portiuncula. Je v něm umístěn papežské sedes a oltář, na němž se slouží liturgie výhradně se souhlasem papeže.

Basilica minor (menší bazilika)

Basilica minor je čestný titul kostela, který je pod přímou patronací papeže. O tento titul musí požádat duchovní správce kostela a současně žádost zdůvodnit. Papež uděluje tento titul významnějším kostelům. Zpravidla se jedná o významná poutní místa, národní svatyně, historický kostel nebo klášterní, který plnil úkol šíření víry, vzdělanosti a kulturnosti národa, kostely postavené v místě církví uznávaných zázraků ap.

V ČR bylo dosud poctěno titulem basilica minor 14 kostelů: Svatá Hora - bazilika Nanebevzetí Panny Marie povýšená v roce 1905; Bohosudov - bazilika Panny Marie Bolestné 1924; Filipov - bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů 1926; Česká Lípa - bazilika Všech svatých 1927; Velehrad - bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje 1928; Praha, Břevnov - bazilika sv. Markéty 1948; Praha, Staré Město - bazilika sv. Jakuba 1974, Svatý Hostýn - bazilika Nanebevzetí Panny Marie 1982; Brno - bazilika Nanebevzetí Panny Marie 1987; Praha, Strahov - bazilika Nanebevzetí Panny Marie 1991; Svatý Kopeček u Olomouce - bazilika

Navštívení Panny Marie 1995; Jablonné v Podještědí - bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy 1996; Frýdek - bazilika Navštívení Panny Marie 1999; Vyšehrad - bazilika sv. Petra a Pavla 2003. Z informace otištěné v KT č. 34 o tento titul požádal i správce kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáru nad Sázavou (v areálu bývalého kláštera, nyní zámku). Žádost není dosud vyřízena.

V architektuře se název bazilika používá, nezávisle na kanonických funkcích, které kostel plní, pro kostely, které mají více lodí, kde hlavní loď je vyšší než boční a která má vlastní okna nad střechami bočních lodí. Zpravidla mívají ploché stropy (nemusí) a boční lodě oddělené sloupořadím. Tzn., že i katedrála sv. Víta, Vojtěcha a Václava v Praze je v architektonickém pojetí chápána jako bazilika.

Vícelodní kostel, kde hlavní loď nemá okna se nazývá pseudobazilika.

Z internetu zpravoval js.

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI DOLNÍ ČERMNÁ - 14. 8. 2008

Zúčastnění: Otec Pavel, Anna Motlová, Magdalena Vašíčková, Karel Bednář, Zdeněk Macháček, Václav Čada, Jan Moravec, Helena Voksová, Miluše Klekarová, Josef Němeček, Jana Málková

Omluveni: L. Kubicová, M. Marešová, F. Severin, A. Pecháček, J. Vondrová, M. Motlová

Program:

1. Hodnocení

- oprava kostela sv. F.Xaverského v Petrovicích - žehnání kostela po opravě bude 21. 9.
- mše sv. v Hůře

2. Pout' na Mariánské hoře

- Sobota 6. 9. - 19 hod. mše sv. pro mladé lidi
20 hod. křížová cesta
22 - 23 hod. společná adorace v kostele
23 - 24 hod. možnost soukromé adorace
- Neděle 7. 9. - 7.30 hod. mše sv. v poutním kostele slouží P.Jan Kunert
10 hod. mše sv. venku před hlavním vchodem slouží O.Pavel
14 hod. literárně-hudební pásmo
15 hod. křížová cesta
16 hod. mše sv. venku před hl. vchodem slouží P.Bernard Špaček

3. Mše sv. na Mariánské hoře

- Bude se konat v pondělí 8. 9. od 18 hodin.

4. Výročí 100 let paní Anděly Duškové

- O.Pavel a zástupci farnosti pojedou poblahopřát 18. 9. do Žatce.

5. Dětské mše svaté

- Budou slouženy 1 x za 14 dní ve farním kostele při mši sv. v 10.30 hod. První mše sv. bude sloužena 21. 9.

6. Den Písma svatého se pro letošní rok ruší!

7. Pochod kolem Čermné - 4. 10.

Jana Málková

VESMÍR - DIECÉZNÍ CENTRUM ŽIVOTA MLÁDEŽE

Centrum života mládeže Vesmír je provozováno Sdružením Jedlová. Jedná se o občanské sdružení, které vytváří programy pro mládež. Členy sdružení jsou mladí lidé, kteří zpravidla rok až dva stabilně žijí v DCŽM Vesmír a výše zmiňované programy vytvářejí a spolu s mladými realizují. Cílovou skupinou je mládež od 14-ti do 26-ti let. Cílem členů sdružení je vést k opravdovým hodnotám (kvalitní mezilidské vztahy, nalezení a objevení sebe sama, pozitivní vztah k práci, zodpovědný přístup k materiálním hodnotám a cit k přírodě).

Sdružení Jedlová je od roku 1992 finančně podporováno Krajským úřadem Královéhradeckého kraje a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Historie

Základem budovy je německá škola, ve které se učilo do roku 1946. Po odsunu Němců se postupně ze školy stala rekreační chata.

Na podzim roku 1992 celý objekt zakoupilo Královéhradecké biskupství. Za Vesmír tedy mladí vděčí otci biskupovi Otčenáškoví, tehdejšímu královéhradeckému biskupovi. Velkoryse rozhodl a pověřil P. Pavla Rouska, aby se ujal založení domu pro mládež. První jeho spolupracovníci - tým přichází a začíná se psát historie Diecézního centra života mládeže Vesmír.

V kronice stojí:

"Přijíždíme na chatu Vesmír ve středu 28. 10. 1992. Krásné místo. Je nás dvanáct. Anička a další dva děvčata z Chotěboře vaří první oběd. Celý den bylo plno práce a my jsme plni elánu.

Ve čtvrtek začínáme snídání, modlitbou a slovem na den: „Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy?, Následuje práce, všichni se snaží, každý chce přispět... Je večer, modlíme se, posíláme pozdravení pokoje a teď už jen spát. Je pátek a počasí vypadá dobře. Příroda je kolem krásná. Máme slovo: „Co to pomůže, moji bratři, řtká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Přijíždí další mladí a my je provázíme domem..."

A historie domu pokračuje...

Proč Vesmír?

Název Vesmír jsme podělili po předcích. Chata se jménem Vesmír tu už existovala v určité podobě od 60. let minulého století jako rekreační zařízení. Když se člověk za jasné noci podívá na oblohu, tak si připadá jako uprostřed hvězdného prostoru. Vlastně to tak je, jen si to tady člověk víc uvědomí. Ještě působivější je to zde, protože hvězdy jsou vidět i nízko nad obzorem. Název Vesmír se nám prostě líbí.

Zdroj - <http://vesmir.signaly.cz>

Vesmír

Na konci prázdnin jsme se rozhodli, že pojedeme na Vesmír. A tak jsme jeli. Vyrázili jsme ve středu kolem oběda. Dorazili jsme kolem páté – přesně na mši. Po mši jsme pěšky vyrazili z Deštné na vesmír, kde zrovna probíhal taneční týden, který byl opravdu vtípný. Byli jsme rozděleni do skupin, ve kterých jsme si nastávající 3 dny měli připravit předtančení na Gala večer. Po celý týden, kromě chystání předtančení, bylo možné vyzkoušet si všechny možné druhy tanců (od hip-hopu po standart), což jsme také činorodě dělali.

V pátek proběhl slavnostní Gala večer, který byl opravdu Gala. Všichni předvedli své mistrně nacvičené předtančení a vůbec se dobře bavili. Každý též obdržel malý papírek, na kterém měl napsané druhy tanců a ke každému měl přiřadit svého tačného partnera. Poté všichni tančili až do večerky. No ale nastala sobota a tím taneční týden skončil. Ale netruchleme – následoval týden sportovní a ti co na něm byli si ho bezpochyby také pěkně užili.

M+A

AHOJ DĚTI!

Jen pár dnů nás dělí od začátku října – měsíce, který je zasvěcen Panně Marii. Úctu k ní můžeme vyjádřit společnou modlitbou růžence. Tato modlitba je Panně Marii zvláště milá. Určitě víte, že k této modlitbě používáme růženec – vypadá tak trochu jako náhrdelník, protože je poskládán z pravidelně se opakujících korálek a křížku, které symbolizují jednotlivé modlitby - Věřím v Boha, Otče náš a Zdrávas Maria. Určitě už je všichni znáte a nejsou pro vás vůbec obtížné. Takže by vlastně neměl být těžký ani růženec, chce to jen trochu pozornosti a chvíli soustředění, aby nám neunikla jednotlivá tajemství, která tato modlitba obsahuje. Tajemství nám vždycky několika slovy připomenou důležité události ze života Pána Ježíše od jeho početí až po nanebevstoupení.

V samotném názvu modlitby je schováno slovo růže. My z toho vyjdeme a trochu si ji znázorníme pomocí symbolů – růže šípkové. Modlitba Věřím v Boha stojí v základu a představuje pevný stonek šípkového keře. Ten se rozrůstá do čtyř větví. První nese na svém vrcholu poupě – symbolizuje zvěstování Panně Marii, narození Ježíška a jeho dětství, tedy události radostné. Proto o nich vypovídají tajemství radostná.

Druhá větev už nese krásný květ – představuje nám život Pána Ježíše – jeho veřejné působení, jež vystihují tajemství světla. Každý květ ale jednoho dne začne vadnout, usychá, ztmavne a ztratí svou krásu, musí zemřít proto, aby dal vyrůst plodu. Tak i naše třetí větévka znázorňuje právě toto – uvadlý květ – procházíme s Pánem Ježíšem křížovou cestou a bolestnou smrtí, proto mluvíme o tajemstvích bolestných.

A na poslední větvičce už září krásný šípek – plod. Pán Ježíš musel projít branou smrti, aby mohl vstát z mrtvých a nám všem tak otevřít cestu k věčnému životu. Právě toto je skryto v tajemstvích slavných.

Už víme, co znamenají větve, poupě, květ, odkvetlý květ i plod. Ale jsou tu ještě další symboly. Trny – je jich na každé větvičce právě deset, stejně jako se desetkrát opakuje modlitba Zdrávas Maria v každém desátku. Právě v ní je vždy ukryto jedno z tajemství. Dále najdeme listy, celkem pět, protože tolik je desátek v každém růženci. Začátek listu je ozdobný - počátek desátku je také „ozdoben“ modlitbou Otče náš. Tečku za každým desátkem udělá chvalozpěv Sláva Otci.

Určitě neunikly vaší pozornosti ještě tři trny a ozdoba na hlavním stonku. Nejsou tam náhodou, ale připomínají, že za úvodním Věřím v Boha následuje Otče náš a pak třikrát Zdrávas Maria. Po tomto úvodu už záleží na tom, kterou „větev“ si vybereme a která růžencová tajemství se modlíme. Při výběru hrají důležitou roli jednotlivá období liturgického roku, ale také dny v týdnu.

Celý obrázek si můžete pěkně vybarvit a hlavně nezapomeňte, proč si o tom všem povídáme

(Otazníček)

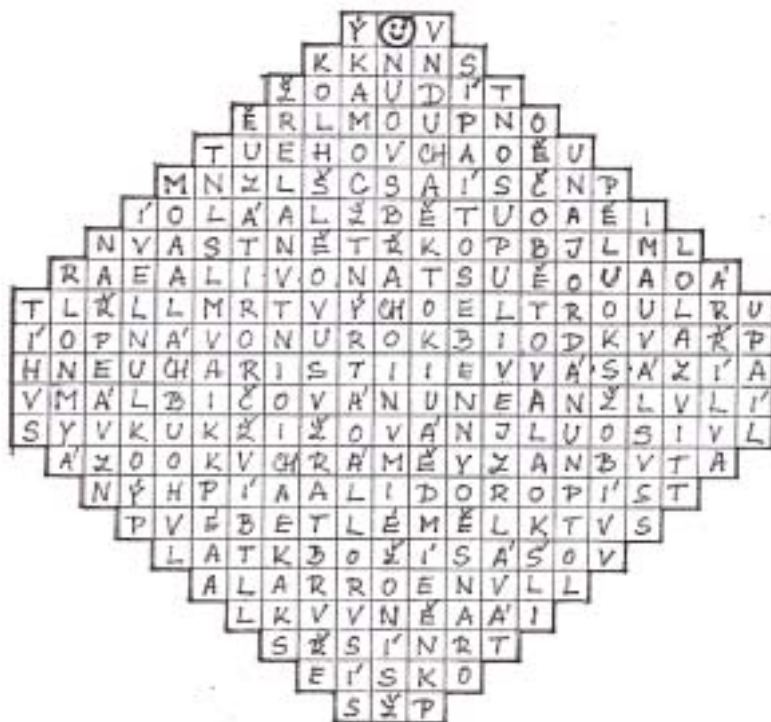
Pro starší:

I my se budeme věnovat modlitbě růžence a jeho tajemstvím. Ta totiž budou tvořit „náplň“ osmisměrky. Hledejte všechna podtržená slova. Jednotlivá tajemství jsou náhodně promíchána. Po vyškrtání všech podtržených slov vám zůstane 26 písmen, která tvoří začátek tajenky (PANNA MARIA JE ...). Její konec (dalších 20 písmen) se dozvíte až poté, co seřadíte správně za sebou všechna tajemství nejen do čtyř hlavních skupin, ale i chronologicky tak, jak za sebou následovala. Pak už bude snadné poskládat jednotlivá písmena, která jsou v závorkách u každého tajemství a dokončit tajenku.

Náplň osmisměrky:

Který ustanovil Eucharistii (A), tě v nebi korunoval (I), byl pro nás bičován (I), hlásal Boží království a vyzýval k pokání (Í), Ducha Svatého seslal (E), na hoře Proměnění zjevil svou slávu (N), kterého jsi v Betlémě porodila (E), který z mrtvých vstal (O), byl pokřtěn v Jordánu (I), tě Panno do nebe vzal (B), kterého jsi z Ducha svatého počala (T), v chrámě nalezla (N), který byl pro nás trním korunován (CH), na nebe vstoupil (S), pro nás těžký kříž nesl (P), s kterým jsi Alžbětu navštívila (Ř), který byl pro nás ukřížován (R), zjevil v Káně svou božskou moc (C), kterého jsi v chrámě obětovala (D), který se pro nás krví potil (Š).

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z písmen (květů) – Narozeniny naší nebeské maminky.

Nápis na kamenu zněl: MARIÁNSKÁ HORA POUTNÍ KOSTEL PANNY MARIE

BISKUPOVÉ KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE (8. část - dokončení)

23. biskupem hradecké diecéze po dlouhých 42-ti letech komunistické devastace církve se stal **ThLic. Karel Otčenášek PaedR. h. c.**, narozený 13. dubna 1920 v Českém Meziříčí u Dobrušky. Jeho život byl velmi dramatický, neboť se v něm odráží období komunistického útisku a likvidace církve. Po teologických studiích na Lateránské universitě v Římě byl vysvěcen na kněze 17. března 1945. Působil jako kaplan v Týnci nad Labem, Rovni u Pardubic a v Žamberku. V letech 1949 - 1950 se stal vicerektorem bohosloveckého semináře. Dne 30. března 1950 byl na základě pokynu papeže Pia XII. jmenován titulárním biskupem chersoneským s pověřením řídit hradeckou diecézi v případě, že bude bráněno státní mocí jejímu řízení. Dne 30. dubna 1950 byl pak tajně vysvěcen na biskupa v Hradci Králové biskupem Mořicem Píchou. Vše se událo bez vědomí a souhlasu státních orgánů. Tento čin zločinná KSČ soudně klasifikovala jako velezradu. Mladý třicetiletý biskup Karel byl s dalšími biskupy a kněžími internován v klášteře Želiv (od 11. 7. 1950) a posléze v roce 1954 odsouzen ke 13 letům vězení, které strávil ve věznicích na Mírově, Leopoldově a Valdicích. V květnu 1962 po zásahu papeže Jana XXIII. byl propuštěn na amnestii, ale musel pracovat jako dělník v opočenské mlékárně. Teprve od 1. 4. 1965 mu bylo umožněno působit v duchovní správě. Nesměl však působit ve své královéhradecké diecézi. Tu po smrti biskupa Píchy po roce 1956 spravovali kněží - kapitulní vikáři - věrní komunisty propagovanému MHKD (Mírové hnutí katolického duchovenstva): Václav Javůrek a Karel Jonáš. Biskup Karel Otčenášek spravoval tehdy v severočeském regionu několik farností. Sídliil prakticky ve vyhnanství na faře v Trmicích, kde byl nadále totalitním režimem sledován a diskriminován. Po Pražském jaru v roce 1968 krátce působil jako administrátor v Plotišti n. Labem. Tehdy svítila naděje, že se bude moci konečně ujmout své diecéze. Naděje zhasla okupací republiky vojsky Varšavského paktu pod vedením Sovětského svazu a nástupem tzv. „normalizace“. Otec Karel Otčenášek musel opět opustit východní Čechy.

Na biskupský stolec mohl usednout až po „sametové revoluci“ dne 12. 12. 1989. Slavnostní intronizace se konala v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové dne 27. ledna 1990 za účasti prezidenta Václava Havla a veliké účasti věřících. Tehdy biskup Karel Otčenášek vystihl svůj apoštolský program slovy: „Prožíváme živě všechny problémy naší společnosti a chceme v souladu s lidmi dobré vůle pracovat na ozdravení všech jejích vrstev. Je mnoho oblastí, kde má církev už po staletí své nezastupitelné poslání, a to chceme plnit. Nebažíme po moci, ale usilujeme o pravdu, spravedlnost a pokojné soužití se všemi. Církev chce sloužit lidem všude tam, kde tím přispěje k jejich štěstí a spokojenosti.“

Diecézi byl v restituci církevního majetku vrácen býv. bohoslovecký seminář, který biskup Karel Otčenášek začal renovovat na víceúčelové diecézní centrum, nazvané Nové Adalbertinum.

Biskupu Karlu Otčenáškovu byla udělena řada uznání a cen státními, církevními i jinými institucemi. Prezident republiky Václav Havel mu 28. října 1995 propůjčil Řád Tomáše Garrigua Masaryka I. třídy za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva. V témže roce mu Vysoká škola pedagogická v Hradci Králové udělila čestný titul „Doktor honoris causa pedagogických věd. Obdržel také Zlatou medaili Univerzity Karlovy a nejvyšší skautské vyznamenání. Dne 26. dubna 1997 se dostalo biskupovi K. Otčenáškovu nejvyšší pocty, když papež Jan Pavel II. navštívil jeho diecézi. Dne 24. září 1998 byl jmenován arcibiskupem ad personam (titul osobní arcibiskup). Jedno z posledních ocenění obdržel od města Hradce Králové, a to Cenu Dr. Františka Ulricha za jeho celoživotní přínos městu.

Rezignaci na biskupský úřad Karla Otčenáška, kterou podávají biskupové dle kanonického práva ve věku 75 let, přijal Jan Pavel II. až o tři roky později v roce 1998. Od té doby emeritní biskup vypomáhá ve správě diecéze.

24. diecézním biskupem se stal ThLic. Dominik Duka OP (dominikán)

Narodil se 26. dubna 1943 v Hradci Králové, kde v roce 1960 maturoval na Gymnáziu J. K. Tyla. Pak bezprostředně pracoval v hradecké továrně Závody Vítězného února (ZVÚ). V letech 1963 - 1965 absolvoval vojenskou službu. Po průtazích byl ke studiu na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích přijat v roce 1965. Dne 5. 1. 1968 vstoupil do tajného noviciátu dominikánského řádu. O rok později zde složil časné sliby. Kněžské svěcení přijal z rukou litoměřického biskupa Dr.Th. Štěpána kardinála Trochty dne 22. června 1970. Pět let působil v duchovní správě: v Chlumu sv. Máří, Jáchymově a Nových Mitrovicích. Slavné sliby tajně složil 7. ledna 1972. V roce 1975 mu byl „odňat státní souhlas k výkonu duchovenské služby“ a pak pracoval 15 let jako rýsovač v n. p. Škoda Plzeň. V letech 1975 - 1986 byl vikářem dominikánského provinciála a v letech 1976 - 1981 magistrem kleriků. V té době také spolupracoval na zřízení tajného studijního centra a organizoval náboženskou činnost mladých po celé Československé republice. V roce 1979 získal tajně licenciát teologie na Papežské teologické fakultě sv. Jana Křtitele ve Varšavě. Za tajnou řádovou činnost a spolupráci se zahraničím byl v letech 1981 - 1982 vězněn na Borech v Plzni.

Provinciálem Čsl. dominikánské provincie byl od roku 1986 do roku 1998. Po „sametové revoluci“ byl v letech 1992 - 1996 předsedou Konference vyšších řeholních představených (KVŘP) v ČR a viceprezidentem Unie evropských KVŘP a také členem akreditační komise při vládě ČR. V letech 1990 - 1999 pracoval jako odborný asistent bibliistiky na teologické fakultě University Palackého v Olomouci.

Dne 6. ledna 1998 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován sídelním biskupem v Hradci Králové a 26. září 1998 přijal biskupské svěcení v katedrále sv. Ducha z rukou biskupa Karla Otčenáška, kardinála M. Vlka a nuncia arcibiskupa Giovanniho Coppy. V letech 2000 - 2004 byl místopředsedou České biskupské konference (ČBK). V rámci ČBK je předsedou Komise pro nauku víry a předsedou Komise pro katolickou výchovu. Dne 28. října 2001 byl vyznamenán prezidentem republiky ČR Medailí I. stupně za zásluhy o ČR a 2. června 2003 mu byl udělen ministrem obrany ČR Záslužný kříž II. stupně. V současné době je členem Etického fóra ČR, Vědeckých rad KTF UK Praha, Technické university Liberec, University Hradec Králové, University Pardubice, Lékařské fakulty university v Hradci Králové. Je též předsedou správní rady Českého katolického biblického díla a člen Centra biblických studií, členem Mezinárodní katolické revui Communio a Rodiny sv. Zdislavy o. s., šéfredaktorem revue Salve.

Biskup Dominik Duka se řídí svým biskupským heslem „V Duchu Pravdy“. Představuje český katolicismus bez studu, s pokorou, ale s vírou a nadějí.

Zpracoval js.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Pá 3. 10. 19.30 hod.	EVOLUCE - ohrožení aneb výzva pro křesťanství přednáška Marka Orko Váchy, Ph.D. evangelický kostel v Letohradě
So 4. 10. 11.00 hod.	Pohádka „ Jak šlo vejce na vandr “ Dům kultury v Letohradě
Ne 5. 10. 18.00 hod.	Světové dny mládeže Sydney 2008 – povídání účastníků setkání s promítáním fotek Prísáľí Orlovny v Dolní Čermné
9. 10. – 19. 10.	Kyšperk a Letohrad očima výtvarníků – výstava Zámek v Letohradě
So 11. 10. – 19.00 hod.	Noc na Karlštejně – divadelní představení Dům kultury v Letohradě
So 18. 10. – 19.00 hod.	komedie „Baby box“ – divadlo Dům kultury v Letohradě
So 18. 10. – 12.00 hod.	Kyšperská noc – závody ve sportovní kynologii Cvičiště ZKO Letohrad
Ne 19. 10. – 9.00-16.00 hod.	Východočeský pohár v agility – parkurové závody psů Cvičiště ZKO Letohrad
Ne 19. 10. – 13.45 hod.	Tradiční honění kohouta Kunčice Pod břehem Letohrad
27. 10. – 16. 11.	Od kroje k uniformě – výstava Zámek a museum v Letohradě

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Říjen 2008			
5. 10.	Ne	27. neděle	7.30 p. Mikulová 162
		v mezidobí	16.00 Vávrovi 264
12. 10.	Ne	28. neděle	7.30 Nastoupilovi 109
		v mezidobí	16.00 Macháčkovi ml. 180 HČ
19. 10.	Ne	29. neděle	7.30 Kužílkovi 202 HČ
		v mezidobí	16.00 Marešovi ml. 271
26. 10.	Ne	30. neděle	7.30 Vávrovi 270
		v mezidobí	16.00 Macháčkovi ml. 55

Listopad 2008				
1. 11.	So	Všichni svatí	7.30	Pecháčkovi 53
2. 11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 271
9. 11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Moravcovi 267
			10.00	Macháčkovi ml. 55
16. 11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	Dostálovi 293
23. 11.	Ne	34. neděle v mezidobí; Kristus Král	7.30	Řehákovi 283
			10.30	Jansovi 65
30. 11.	Ne	1. neděle adventní	7.30	Hubálkovi 61

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V ŘÍJNU 2008 OSLAVÍ:**

94 let	paní Marie Cejnarová	z Dolní Čermné	74 let	paní Margita Dušková	z Dolní Čermné
90 let	pan Adolf Peichl	z Dolní Čermné	74 let	paní Alžběta Mačátová	z Dolní Čermné
84 let	paní Anna Vašková	z Dolní Čermné	74 let	paní Alena Matoušková	z Dolní Čermné
83 let	paní Eliška Pomikálková	z Verměřovic	74 let	paní Marie Sršňová	z Verměřovic
82 let	paní Magdalena Vávrová	z Dolní Čermné	72 let	paní Věra Komárková	z Dolní Čermné
79 let	paní Věra Šverclová	z Dolní Čermné	71 let	pan Josef Faltejsek	z Dolní Čermné
79 let	paní Anežka Uhrová	z Dolní Čermné	71 let	paní Eliška Formánková	z Petrovic
77 let	paní Věra Kašparová	z Dolní Čermné	55 let	paní Helena Svobodová	z Dolní Čermné
76 let	paní Marie Filipová	z Dolní Čermné	50 let	pan Bohuslav Pecháček	z Dolní Čermné
75 let	paní Marie Zpěvákova	z Dolní Čermné			

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

BYLA POKŘTĚNA A PŘIJATA DO KRISTOVY CÍRKVE:

v Dolní Čermné 21. 8. 2008 paní Hai thi Bui ze Segon (Vietnam)

Paní Hai blahopřeji k jejímu uvedení do křesťanského života a vyprošuji ji věrnost k daru křesťanského povolání.

BYL POKŘTĚN A STAL SE BOŽÍM DÍTĚTEM:

na Mariánské Hoře 13. 9. 2008 Jan Vávra z Prahy

Rodičům Honzíkovi rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI:

v Jakubovicích 27. 8. 2008 s panem Františkem Motyčkou z Jakubovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

PRO ZASMÁNÍ

Ráno po svatbě v Káni Galilejské... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště "prejásaný a prepitý" muž prosí: "Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu..." Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: "NE! Ty už ne..."

Rybaří takhle jeden farář ve Vltavě pod Vyšehradem a vytáhne zatou rybku. Jak už to tak zlaté rybky dělají, tak i tato prosí, že když bude puštěna zpátky do vody, splní svému dobrodinci přání. Farář se podiví, že se rybce chce nazpátek do té špinavé vody, pak ji však pustí a vyslovuje své přání: "Co kdybys udělala něco s tou válkou v Kosovu..." "Hele", odvětví rybka, "já jsem jenom obyčejná malá vltavská zlatá rybka... Války - to je na mne moc. Zkus si přát něco jiného." "Taky bych si přál, aby farníci v mojem sboru byli zbožní, trpěliví a milí." Rybička se chvilku zamyslí a pak říká: "Kde že je ta válka...?"

NA ZAMYŠLENÍ - ŽIVOT PO PORODU...

Rozhovor dvou dětí (neznámý autor)

V bříšku těhotné ženy byla dvě miminka. První se druhého zeptalo:

- Věříš v život po porodu?
- Určitě. Něco po porodu musí být. Možná jsme tu hlavně proto, abychom se připravili na to, co bude pak.
- Blbost, žádný život po porodu není. Jak by vůbec mohl vypadat?
- To přesně nevím, ale určitě tam bude víc světla, než tady. Třeba budeme běhat po svých a jíst pusou.
- No to je přece nesmysl! Běhat se nedá. A jíst pusou, to je úplně směšné! Živí nás přece pupeční šňůra. Něco ti řeknu: Život po porodu je vyloučený - pupeční šňůra je už teď moc krátká.
- Ba ne, určitě něco bude. Jen asi bude všechno trochu jinak, než jsme tady zvyklí.
- Ale nikdo se přece odtamtud po porodu nevrátil. Porodem prostě život končí. A vůbec, život není nic, než vleklá stísněnost v temnu.
- No, já přesně nevím, jak to bude po porodu vypadat, ale každopádně uvidíme mámu a ta se o nás postará.
- Máma? Ty věříš na mámu? A kde má jako podle tebe být?
- No přece všude kolem nás! V ní a díky ní žijeme. Bez ní bychom vůbec nebyli.
- Tomu nevěřím! Žádnou mámu jsem nikdy neviděl, takže je jasné, že žádná není.
- No ale někdy, když jsme zticha, můžeš zaslechnout jak zpívá, nebo cítit, jak hladí náš svět. Víš, já si fakt myslím, že opravdový život nás čeká až potom...

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost sv. Václava, mučedníka

28. září 2008

40. týden / 2008

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

29. září -	pondělí	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů 19.00 Dolní Čermná – na dobrý úmysl
30. září -	úterý	sv. Jeronýma, kněze a učitele církve
1. října -	středa	sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve 19.00 Dolní Čermná – za rodiče Duškovy, dceru a syna
2. října -	čtvrtek	památka svatých andělů strážných 7.30 Dolní Čermná – za Antonína Filipa 19.00 Verměřovice – za Bedřicha Kroa a syna Leoše
3. října -	pátek	první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova 19.00 Dolní Čermná – za Marii Dostálovou a zemřelé z rodiny Dostálovy
4. října -	sobota	první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvr. srdce P. Marie sv. Františka z Assisi, řeholníka 7.30 Dolní Čermná – za Zdeňka Marka a manželku 19.00 Verměřovice – za Václava Horáka

5. října - neděle – 27. neděle v mezidobí

Dolní Čermná	7.30 h. – za Elišku Cejnarovou, rodiče a sourozence
Petrovice	9.00 h. – za Antonína a Matyldu Junkovy, sourozence a rodiče
Dolní Čermná	10.30 h. – za Josefa Klekara, manželku a dceru s manželem
Mariánská Hora	16.00 h. – za Marii Applovou

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. - do 18.55 h., v pátek od 17.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté. Tento měsíc mimořádně P. Ján Kubis v naší farnosti nemůže zpovídat. Bude zpovídat v Dolní Čermné ve středu 29. října t.r. odpoledne od 15.00 h. – do 17.00 h.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 17.00 h. – do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu dětské scholy	pondělí	29. 9.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
Dětské klubičko	středa	1. 10.	9.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	2. 10.	dopoledne	Dolní Čermná
farní knihovna	pátek	3. 10.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	3. 10.	16.00 – 17.00 h.	fara Dolní Čermná
Turistický pochod „Okolo Čermné“	pátek	3. 10.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	sobota	4. 10.	sraz v 8.30 h.	nám. Dolní Čermná
beseda o Světovém setkání mládeže	neděle	5. 10.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná
v Sydney v Austrálii (Jan Majvald, Tomáš Bednář a další)	neděle	5. 10.	18.00 h.	suterén orlovny Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, ŘÍJEN 2008

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **12. října 2008**, Poutník vyjde **26. října 2008**

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková. **Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.**

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, Veronika Severinová.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.